

har jo paa et enkelt Punkt gjort en Indrømmelse, idet det under Endringsforslag Nr. 16 har stillet Forslag om, at Lovens Bestemmelser ogsaa skulde gælde for Bygningsvirksomheder, naar saadanne Folk, der ikke ere næringsdrivende i dette Fag, antage Arbejdere til at udføre Bygningsarbejdet, for saa vidt Arbejdet vilde udstrække sig over 6 Dage for en enkelt Mand. Men da der foresfalder overordentlig mange Tilfælde af ret farlig Bestaffenhed, hvor Arbejdet ikke vil kunne vare saa længe, og som derfor ikke ville kunne komme ind under denne Regel, kan Mindretallet ikke slaa sig til Taals med Flertallets Affattelse, heller ikke naar Endringsforslag Nr. 16 tages med i Betragtning, men har tilladt sig at stille Underendringsforslag under Nr. 9 a.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til Endringsforslag Nr. 11 a. Udvalget har foreslaaet, at Bygninger paa Landet, der ikke ere over 1 Etage høje, ikke skulle falde ind under denne Lov, det vil med andre Ord sige, at saa godt som al almindelig Husbygning paa Landet vil være uden for Loven. Nu er Spørgsmaalet om Etagerens Højde og Antallet af Etagerne slet ikke det afgørende for Faren, for falder man fra Bygningen af et almindeligt Bondehus ned i Grunden, er der sikkert lige saa store Chancer for at slaa sig fordærvet som, hvis man falder ned fra anden eller tredje Etage i Byerne. Ganske vist kan der være ualmindelig lave Huse, men i Almindelighed er Højden fra Tagbygningen tilstrækkelig til, at en Mand meget godt kan brække baade Arme og Ben ved at falde ned deroppe fra, ja, for den Sags Skyld ogsaa godt kan knække Halsen (Afbrydelse). Jeg tror i alt Fald ikke, at nogen af de Herrer Forslagsstillere vil vove at springe ned fra Bygningen af et enetages Hus, og det er tilstrækkeligt til at godtgøre, at der er Fare derved. Dertil kommer, at ved vore Herregaarde har man ofte Ladebygninger af en saa betydelig Højde, at de ret vel kunne sammenlignes med 2—3 Etages Bygninger i Byerne, ligeledes har man store Tærskelader med høje Spidsgavle, saa at det ganske sikkert er lige saa farligt at have med dem at gøre som med Beboelsesbygninger med flere Etager. Ja, man kan i visse Maader sige, at Faren endogaa er større, som store Ladebygninger ere ret aabne indeni. Der finder ikke Etageafdækning Sted og kan ikke finde nogen saadan Sted. Det finder dog i Reglen Sted ved de almindelige Beboelsesbygninger, og der er i alt Fald ikke det fjerneste i Vejen for, at naar man først kommer op med Dørmuren og har lagt

Bjælkelagene ind, kan man ogsaa lægge Etageafdækning, det er noget, som aldrig burde unblades, og der turde være Opfordring til, om ikke ved denne Lov saa ved en anden at paahyde, at en saadan Afdækning skal finde Sted. Vi foreslaa derfor under Nr. 11 a., at Ordene: „i Kjøbenhavn... Kirkebygninger“ skulle udgaa, saaledes at Punkt 4. kommer til at lyde saaledes: „Opsørelse, Indretning, Istandsættelse og Redbrydning af Huse og Dampkorstene samt Bygning af Fartøjer“. Jeg skal altsaa tillade mig at henstille til det ærede Medlem at slutte sig til dette Forslag.

Under Nr. 12 har et Flertal foreslaaet, at Betjeningen af Dæmninger, Kanaler og Sluser skulde udgaa, og det har motiveret det ved, at dette er henstillet fra den højt ærede Indenrigsminister, som mente, at det i og for sig ikke var noget farligt Arbejde. Der kan dog til visse Tider være Fare forbundet med Tilhnet med disse Sluser og Dæmninger, f. Eks. ved Diger, som skulle tjene som Værn mod indtrædende Stormflod. Jeg mener, at der kan paavises Tilfælde, hvor de derved beskæftigede Personer under Udøvelsen af deres Kald ere udsatte for at komme til Skade eller endog sætte Livet til. Jeg synes derfor ikke, der er nogen Grund til at udelukke dem, og naar Faren kun er ringe, saa er Risikoen for vedkommende Arbejdsherre eller den, der har forsikret dem, jo heller ikke meget stor. Det er ligeledes af Flertallet foreslaaet, at den sidste Del af Punkt 9 skulde udgaa: „Redning og Slutning i Ildbrandstilfælde.“ Det Mindretal, hvortil jeg hører, har ikke kunnet slutte sig dertil. Vi mene, at det vilde være ret urigtigt, at de, som kom til Skade ved Redning og Slutning i Ildbrandstilfælde, ikke skulde have Krav paa Erstatning, thi hvis det modsatte var Tilfældet, kunde man let tænke sig, at det vilde faa den Virkning, at de, der skulde foretage disse Rednings- og Slutningsarbejder, vilde være mindre driftige og mere forsigtige for deres egen Person og derfor unblade at gøre, hvad der maaste ellers skulde gøres for at redde Genstande eller Personers Liv eller for at slukke den ubrudte Ildbrand. Vedkommende vilde maaste sige: Vi skulle først se at hytte os selv, for der er ingen der passer paa os eller rettere støtter os, naar vi komme til Skade, eller vore efterladte, hvis vi skulde sætte Livet til. Disse Endringer ville ærede Medlemmer se har min Meningsfælle, det ærede Medlem for Aarhus Amt's Høje Valgkreds (Harald Jensen) stillet tiligemed det ærede Medlem for Horsens (Wulff).